

Και σάν βλέπης φρατούλα,
 πούχει σκέψη τήν ρεμούλα,
 νά προβάνη μέ κοιλιά,
 πού χορταίνει χοιρομάζι,
 σκούζε μέ τρανή λαζζά:
 χαρακίρι χαρακίρι...

Κι' όταν έξαρνα κυττάξης μία λαπάρα, πού σημαίνει,
 νάναι παραρυσκωμένη
 από περισσεύματα,
 στόλους και στρατεύματα,
 σχέδια, προγράμματα,
 κι' άλλα τόσα πράγματα,
 όπου γιά τό μεγαλετο του Ρωμαϊκού τά κάνει
 ασφαλίστατο γεφύρι,
 ξανασκούζε, στραβοκίνη,
 χαρακίρι χαρακίρι.

Και σάν βλέπης περιλόπως
 πώς τó γράμμα κάθε νόμου
 παναρχάντου, παναμίμου,
 σ' άλλους μέν γαρίεις λίπος,
 άλλοι δέ μέ κάθε νόμον
 κατανοούν ως είδος τσίροι,
 λέγε, κάρταρμα τών δρόμων,
 χαρακίρι, χαρακίρι.

Και σάν βλέπης νηστικό
 νηστικούς νά διεγείρη,
 μ' ένα τόνο τραγικό
 ξανασκούζε χαρακίρι.

Και σάν βλέπης κάθε φόρος
 πώς σέ κάνει νοικοκυρη,
 σκούζε μ' όλους διατόρως:
 χαρακίρι χαρακίρι.

Και σάν' όθες μέσ' σ' άλλ' άκόμα
 ότι τρήγορα τó χρώμα
 θ' άποκτήσουν τών κιτρίνων
 κέτι παιδες τών Έλλήνων.

Και σάν' όθες πολλούς κιτρίνους,
 Περικλέτο μου, κι' έδω,
 πού νά μοιάζουν σάν κι' έκεινους,
 όπου ζούν' στην Ύεδδώ.

Και σάν' όθες καθένα κόμμα
 νά γυρνά μέ τó διαάκι
 και τó συμπαθές τó χρώμα,
 πούχουν και' στό Ναγκασάκι.

Και σάν' όθες ποτέ και σού
 ότι φλέγεται τó κράτος,
 μέ δέν κείνεται σάν βάλτος
 του μεγάλου Μουσση.

Κι' όταν διάβολος σου πάρη
 και τήν μένια και τόν κύρη,

ξανασκούζε, κιτριναίρη,
 χαρακίρι χαρακίρι.

Χαρακίρι, Περικλέτο,
 μή γι' αυτό σέ πιάνη τρώος,
 πάρε κάμα κόν στίλιτο,
 και γενού λαπαροτόμος.

'Αδελφέ μου προσφιλή
 μέ τó πανσορο μαλλό,
 δέν μου λές, παρακαλώ,
 ή κριλιά τί σ' όφελει;

Βέβαια και σού γνωρίζεις πώς τήν έχεις γιά νά τρώς
 και γιά τούτη νά φερμάρη τά Ταμεια τής μητρος.
 Όταν όμως νυστικη περιφέρης τήν γαστέρα,
 τί τήν θέλεις, αδελφέ;... τρώπησε τήν πέρα πέρα
 σύμφωνα μέ τās αρχαϊκας και τās νέας παραδόσεις,
 από τά γουργουρητά της μέλ γιά πάντα νά γλυτώσης.

Φουκτόνο μάγαϊραν κι' έγώ
 σάν τόν Νοτζή τόν Στρατηγό,
 και βλέπων πώς δέν βλέπουνε πολλας κοιλιας χαφρι,
 σκοπεύω και προτιθεμαι νά κάνω χαρακίρι.

Μή βλέπης, Περικλέτο μου, τó πρόσωπόν σου κρύψε.
 Π.—Μή Φασουλή, γιά τó Θεό... μακράν τó ξίφος ρίψε.
 Φ.—Γαυγίζου σκούλι γύρω μας, όπού τους πρέπει φολα,
 βλέπω τήν τόσην πόρωσι, τήν χαίνουσι εις δια,
 βλέπω καθένα σύγχρονον μέ τάσις Χιμπατζή,
 και θέλω νά ξεκοιλιαστώ κι' έγώ σάν τόν Νοτζή.
 Π.—Μά πριν και σού σάν τόν Νοτζή νά κήνης χαρακίρι
 έπιθουε τó ζύλο μου και τώρα νά σέ δειρή,
 και δέξου δυνατή ζυλιά
 'στην πρόστυχη σαποκοιλιά.

Και κηραμάσις νομισματις,
 μ' άλλους λόγους άγγελιας.

— Πλέκεται γι' άεροβάτας πάνδημον εγκώμιον.
 — Στο Δαφνί κοντά θά γίνη μέγ' άεροδρόμιον.
 — Άθλους άεροβασίας κι' ό Λευτέρης προκηρτύττει.
 — Ίσως μερικολι πατάδων κι' από τού Δρομοκαίτη.
 — Άπειλούν έξόδους νέας τής γειτόνισσας οί Στόλοι.
 — Μά γυμνάζεται σπουδαίως κι' ό δικός μας' σ' Άργυστόλι.

— Μεγάλος άνθοπόλεμος εις Αϊξ Λέ-Μπαιν και πάλι.
 — Μέ τοϋτον λέ ρουά σ' άμύξ' κατά του λέν κι' οί Γάλλοι.
 — Άνόρθωσις από παντού κοντεύει νά μέλ πιζήη.
 — Κι' έδω πολέμων όργανισμός αναβρασμός, άντάρα,
 και δύο χωροφύλακες έν κρηστοκατανύζει
 ένθουσιωδεις έρριχναν εις τόν άέρα σμπάρα.

— Έβλεθε κι' άλλος μέ διπαλόνα νά πατάξη στόν αιθέρα.
 — Έφυγε κι' έκειν' ή μπάντα του Φαλήρου τήν Δευτέρα.
 Πάνε μουσικολι φρατέλοι, πού και μέ τó παραπάνω
 έπαιξαν και μέσ' στό κρόσκι και' στην άκροθαλασσιά,
 κι' όλοι φώναζαν σέ τούτου: πητε στόν Σάν-Τζουλιάνο
 νά θελήρη σάν φρατέλος νά μέλ δόση τά νησιά.